

“En què hem d’esperar?”

Davant un panorama d'homes sense fe, sense esperança; davant cervells que s'agiten, al límit de l'angoixa, buscant una raó de ser a la vida, tu vas trobar una meta: Ell! I aquest descobriment injectarà de manera permanent en la teva existència una alegria nova, et transformarà, i et presentarà una immensitat diària de coses boniques que t'eren desconegudes, i que mostren la joiosa amplitud d'aquest camí ral que et condueix a Déu. (Solc, 83)

18 d'octubre

Potser més d'un es preguntarà: els cristians, en què hem d'esperar?, perquè el món ens ofereix molts béns, desitjables per a aquest cor nostre, que reclama felicitat i persegueix l'amor amb afany. A més, volem semblar la pau i l'alegria amb abundància, i no restem satisfets amb l'assoliment d'una prosperitat personal, i mirem que estiguin contents tots els qui ens volten.

Per desgràcia, n'hi ha que amb una visió digna però curta, amb uns ideals exclusivament caducs i fugaçs, obliden que els anhels del cristià s'han d'orientar vers cims més enlairats i infinits. Ens interessa l'Amor mateix de Déu, gaudir-ne plenament, amb un goig sense fi. Hem comprovat, de tantes maneres, que les coses d'aquí baix passaran

per a tothom, quan aquest món
s'acabi: i ja abans, per a cada u, amb
la mort, perquè les riqueses ni els
honors no acompanyen al sepulcre.
És per això que amb les ales de
l'esperança, que anima els nostres
cors a elevar-se fins a Déu, hem
après de resar: *in te Domine speravi,*
non confundar in aeternum, espero en
Vós, Senyor, per tal que em conduïu
amb les vostres mans ara i en tot
moment, pels segles dels segles.
(Amics de Déu, 209).

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/dailytext/en-que-hem-
desperar/](https://opusdei.org/ca-es/dailytext/en-que-hem-desperar/) (22/03/2026)